

ORGANSKA NAPAKA

Kulturni ustvarjalci, kulturni delavci in posredniki si že od nekdanj nala-gajo svoje kulturne dolžnosti predvsem sami, po svojem spoznanju in svoji kulturni vesti, ne da bi kaj dosti spraševali okoli sebe, ne da bi kaj dosti iskali koga, ki naj bi jim njihovo kulturno poslanstvo *uradno* naložil ali zakoličil, kakor se zakoliči kopaljšče kopalcem, ki ne znajo plavati in zaradi tega ne smejo v vodo čez kolena.

Vendar vse kaže, da ni zmeraj tako, o čemer nas lahko primerno podučita naslednja dva teksta: *prvi* je odlomek iz resolucije zborovanja slovenskih knji-žničarjev (»Knjižnica« 1—4, 1960) *drugi* pa časopisni oglas formata 9 × 5,5 cm (»Delo«, 16. aprila 1961).

Prvi izraža strastno *zahtevo*: »... Slovenski knjižnični delavci ugotavljajo, da se med ljudmi vseh slojev kaže vedno večja potreba po uslugah, ki jih nudijo knjižnice vseh vrst. Zato je upravičena trditev, da sta vloga in pomen knjižnic... vedno večja in iz dneva v dan bolj aktualna. To se najbolj kaže ob družbenih prizadevanjih po vsestranskem in specialnem izvenšolskem izo-braževanju in vzgoji ter po tekočem obveščanju in vse tesnejši pomoči pri strokovnem in znanstvenem delu... Zato je *nelogično*, da knjižnicam v Ljudski republiki Sloveniji še vedno ni *uradno naložena* in priznana njihova kulturno-politična vloga...«

In drugi strastno *iskanje*: »Prosimo upravnike kinematografov na pod-ročju LRS, če jim je kaj znano o ZAKONU O FILMU, da to sporočijo na naslov: KINOPODJETJE, Ljubljana, Cankarjeva cesta št. 1.«

Kdo ve, ali bodo ti strastni iskalci uradnih »naložitev« našli organ, ki bi jim pomagal odpraviti takšne organske napake, napake, ki morajo škodovati razširjanju slovenske knjige in slovenskega filma, če že ne omenjamo nič drugega?

♂